

Plan ni zgolj formalnost

Dvigniti bo treba finančno moč DO. Investirali bomo le tja, kjer bomo lahko pričakovali dohodek

Leto 1985 je zadnje v tekočem srednjeročnem obdobju in obenem leto, ko se pospešeno pripravljajo srednjeročni plani za obdobje 1986-1990. Razen tega morajo nosilci dolgoročnega planiranja le-goročnega izdelati tudi dolgoročne plane. Ker že teče tudi priprava letnega plana za leto 1986, je delo na planskem področju res intenzivno. Pri tem je seveda razumljivo, da kdor v zadnjih dveh letih ni kaj prida delal na pripravi dolgoročnih in srednjeročnih planskih dokumentov, ne bo mogel naddoknaditi zamujenega.

V naši delovni organizaciji je bilo v ta namen izdelanih niz analiz razvojnih možnosti po posameznih področjih, s katerimi ugotavljamo možnost razvoja v naslednjih letih. Te analize so bile obravnavane na raznih nivojih (ravneh) in okoljih, dokončno usklajene in opredeljene pa so v Analizi dolgoročnih razvojnih možnosti DO Alpina in v Smernicah za pravo dolgoročnega in srednjeročnega plana DO Alpina. Ti dokumenti poleg temeljnih ciljev razvoja opredeljujejo tudi razvoj po posameznih področjih.

Na kratko zapišimo nekaj najpomembnejših ciljev: razvoj bo slonel na lastnem znanju, rast proizvodnje, ne samo v količinskem (kvantitativnem) smislu, bo dosežena z obstoječimi montažnimi zmogljivostmi (kapacite-

tami), torej z boljšo produktivnostjo.

Struktura prodaje (plasmaja) po posameznih tržiščih bo ostala nekako v okviru letos doseženega. Torej, močan izvoz, zlasti na konvertibilno področje, kar je nujno tudi zaradi ustrezne oskrbe, nabave opreme, itn.

Za uresničitev postavljenih ciljev je precej natančno opredeljeno tudi zagotavljanje ustreznih kadrov za delo na vseh področjih.

Med investicijami bo najpomembnejše vlaganje v opremo, razširitev obrata v Gorenji vasi, del sredstev bo treba vložiti v kapitalno jačanje delovne organizacije. Edino merilo investiranja bo ekonomska učinkovitost investicije.

Tudi na področju socialne in družbenega standarda je planirana aktivna politika, saj bi moralo ob načrtovani realni rasti dohodka tudi za te

namene biti na voljo nekaj več sredstev. O realni rasti dohodka pa pričakujemo, da obveznosti iz dohodka v strukturi ne bo večje od obveznosti v tekočem srednjeročnem obdobju.

Najpomembnejše od vsega pa je, da se v DO nismo lotili zgolj formalnih priprav planskih dokumentov, ampak je bil poudarek resnično na vsebini, s končnim motivom, da bi ob realiziranih ciljeh tudi bolje zaslužili.

V tem zelo kratkem pregledu razmer v zvezi s pripravo planov v naši delovni organizaciji sem se izognil pregledu stanja na področju družbenega planiranja, začeni na ravni federacije, čeprav bo tudi od realizacije opredelitev v teh planih v mnogočem odvisna naša usoda. Na tem področju nam ostaja samo upanje, zakaj izkušnje so slabe. Zelo škoda je, da zgled dobrega dela, med katero spada tudi naše, v naši družbi tako malo velja.

Tone ENIKO

Kaj vpliva na produktivnost v naši šivalnici

TEMPO PRIZADEVANJ NE SME POPUSTITI

Kot imamo Žirovci navado, med letom nimamo časa seštevati in odštevati uspehov ali neuspehov. To običajno storimo ob krajevnem prazniku, brez veliko besed. Vsi vemo, da denarja ni nikjer kaj prida, to vedo tudi krajanji sami. Zato pobuda in delavnost ne usahne. Letos so se prav posebno izkazali na Breznici, kjer so (skoraj) dogradili 40 milijonov vredno cesto, z lastnimi močmi končujemo gradnjo telefonskega omrežja, večletna pomembna akcija, ki bo pripomogla k še večji povezanosti krajanov, gasilci v Račevi so tudi že pred zaključkom gradnje doma, itd, da ne naštevamo prizadevanj v Melcovi grapi in drugih vaseh ter posameznih ulicah. Mirno lahko rečemo: ogromno je bilo narejenega. Manjka še marsikaj: cesta do Trebije, gradnja centra z blagovnico se ne premakne, hoja skozi naselje je še vedno nevarna...

Važno je, da se težav zavedamo in da ne popustimo. Tudi žirovski gasilci sledijo svojim kolegom v kraju. Letos so se namenili, da obnovijo ostrešje, kar jih bo stalo okoli milijon dinarjev. S tem pa bo zgornji del doma veliko bolj uporaben.

Več dni zaporedoma so se vrstile prostovoljne delovne akcije gasilcev in drugih občanov.

Med drugimi je pomagala tudi Etiketa, saj je stroškov res veliko in še jih bo...

N. P.

DOGOVARJAMO SE - DOGOVORILI SMO SE

Ob rob sklepov delavskih svetov

17.9. se je na svoji redni seji sestel **DELAVSKE SVET DELOVNE SKUPNOSTI SKUPNIH SLUŽB**, ki je obravnaval smernice za pripravo srednjeročnega plana DO Alpina. Smernice so podlaga za izdelavo temeljev plana za srednjeročno obdobje in predstavljajo tudi del elementov za sklepanje samoupravnih sporazumov. Poudarjeno je bilo, da zaradi nepoznavanja planskih dokumentov drugih nosilcev planiranja, niso podrobneje opredeljeni elementi plana in bo le-te vseboval predlog srednjeročnega plana DO Alpina. Smernice so bile sprejete v predloženem besedilu.

Nadalje so delegati obravnavali predlog reorganizacije prodajnega in nabavnega sektorja.

Predlaga se, da s 1. 1. 1986 izvršimo reorganizacijo nabavnega in prodajnega sektorja in sicer na ta način, da se formira sektor komerciala lahka obutev in sektor komerciala športna obutev.

Razlogi za formiranje dveh sektorjev so v tem, ker lahka obutev predstavlja zaokroženo področje, ki ima določen krog kupcev, pri materialih pa v večjem delu uporablja naravne materiale. Športni programi pa predstavljajo drugo zaokroženo področje, imajo isti krog kupcev, ki pa se ne pokriva s kupci lahke obutve, uporabljajo pa se večinoma umetni materiali, teksti-

li in plastika. Komercialist mora imeti stalno pregled nad prodajnimi cenami in nabavnimi cenami za material, s širjenjem posebnih oblik izvoza in uvoza pa se je močno povečala povezanost poslovanja prodaje in nabave oz. izvoza in uvoza in s tem tudi potreba po koordinaciji med delavci, ki delajo na področju prodaje in na področju nabave.

Te funkcije so sedaj ločene v dveh sektorjih, po novi organizaciji pa bi bile za isti proizvodni program te funkcije združene znotraj istega sektorja. S predlagano reorganizacijo pa se številno delovnih mest, oz. režija ne spremeni.

Delegati so po razpravi, v kateri so bila postavljena tudi razna vprašanja potrdili predlog reorganizacije v predloženi vsebini.

V zvezi s predlagano reorganizacijo pa bo potrebno spremeniti tudi nekatere samoupravne splošne akte in delavski svet je razpisal javno razpravo ter referendum za sprejem sprememb teh aktov.

Delavski svet delovne organizacije je zasedel 18.9. in obravnaval iste zadeve kot delavski svet DSSS ter sprejel enake sklepe, poleg tega pa še:

— izda se soglasje za poučevanje na Srednji tekstilni in obutveni šoli Kranj — oddelek Žiri nekaterim našim delavcem, kot dopolnilno delo.

— za delegata v svet Osnovne šole Padlih prvoborcev Žiri se imenuje Miluška Poljanšek.

Delavski svet TOZD Proizvodnja je zasedel 26.9. in poleg smernic za pripravo srednjeročnega plana DO Alpina sprejel še naslednje pomembnejše sklepe:

— Prične se z gradnjo obrata šivalnice v Šentjoštu v skupni vrednosti 42.625.080.- din.

Potrdi se znesek din 34.890.00.- s katerim Alpina TOZD Proizvodnja kot glavni investitor sodeluje pri zagotovitvi virov financiranja investicije.

— S krajevno skupnostjo Horjul — vaški odbor Šentjošt se podpiše samoupravni sporazum, v katerem se opredeli delež KS pri izgradnji obrata šivalnice v Šentjoštu.

Z izgradnjo tega obrata bomo pridobili okrog 35 delovnih mest v eni izmeni, pričeli pa bi z izdelavo (šivanjem) apreski obutve.

— Na osnovi določil samoupravnega sporazuma o združitvi v Jugobanko, TB Ljubljana in sklepa zbora banke se izvrši združevanje sredstev: rezervni sklad 5.976.00.- din in sklad solidarne odgovornosti 8.368.00.- din. Alpina je v letu 1984 pri banki koristila 483.013 tisoč din dinarskih kreditov in drugih plasmajev banke, zato mora združevati sredstva v sklade po predpisani stopnji (0,6% za soli-

darnostni sklad in 0,3% za rezervni sklad) od povprečno koriščenih kreditov. V kolikor te obveznosti TOZD ne bi poravnala, bi mu banka lahko delno ustavila koriščenje kreditov. Ob koncu meseca julija je pri Jugobanki TOZD koristila 935.246.000 din kreditov.

— Razpišejo se prosta dela in naloge »direktorja TOZD Proizvodnja«, v razpisno komisijo pa se s strani TOZD Proizvodnja imenujejo: Miran Žakelj, Marija Vehar in Romana Tavčar.

— Razpiše se javna razprava osnutka sprememb statuta TOZD Proizvodnja in referendum za sprejem sprememb za dan 5. 11. 1985. S problemi kvalitete in kontrole kvalitete se v proizvodnji srečujemo že dalj časa. Da bi na področju ugotavljanja kvalitete naredili korak naprej, se predlaga organizacija štabne službe končne kontrole, katera bi bila neposredno podrejena direktorju TOZD Proizvodnja.

Predlagana organizacijska sprememba pa povzroči spremembo 1. odst. 14. člena statuta TOZD Proizvodnja, ki opredeljuje organizacijsko strukturo TOZD.

— Delegati so odobrili še nabavo novega stroja za povezovanje zbirnih kartonov v skladišču gotovih izdelkov tip 3 R elektronik in nabavo 2 kom aktivir aparate kot dodatek k strojem za cvikanje konic.

A. K.

Pred 40 leti se je začelo

Zgradili bomo tovarno

Kmalu se je pokazalo, kako pravilno smo ravnali, da smo prešli v državni sektor. Zaradi širjenja podjetja so narasle potrebe po novih obratnih sredstvih. S posredovanjem direktorja za usnjarsstvo smo pri banki dobili dovoljen kredit. Menično jamstvo sva s tajnikom Francem Mlinarjem podpisala v višini 3 milijonov din. Sredi marca nas je glavna direkcija obvestila, da bo projektant nove tovarne ing. Dušan Blagajnc, s katerim naj takoj stopimo v stik. Prav ta čas pa je v podjetju začel delati Jože Gantar. Potrebnovali smo ga za izdelavo načrtov, ker je imel za to primerno izobrazbo. Odšel je v Ljubljano in sporazumno s projektantom izdelal potrebne načrte. Brez težav ni šlo. Posebne težave smo imeli z zemljiščem, ker prvotno predvideno stavišče ni odgovarjalo namenu. Zato smo iskali primeren teren, ki je bil last iste posestnice.

Pomagal nam je predsednik KLO Ivan Blažič, ki je dal na razpolago svojo njivo in tako smo aprila 1947 pričeli z gradnjo, čeravno še nismo imeli v rokah gradbenega dovoljenja in investicijskega kredita. Delo je prevzelo gradbeno podjetje Projekt Kranj. Pri izkopih temeljev so naši delavci in vajenci opravili več tisoč prostovoljnih delovnih ur. Ljudje so se veselili, ker so v tem videli boljše življenjske pogoje. Gradbena dela so hitro napredovala, k čemer so mnogo prispevali Jože Gantar in tehnično osebje gradbenega podjetja.

4. 4. 1947 sem bil z dekretom ministrstva za industrijo postavljen za direktorja, pred tem pa me je isto ministrstvo imenovalo za gradbenega gospodarja, kar mi je nalagalo nove odgovornosti. Čevljarna Žiri se je preimenovala in dobila novo ime »Tovarna športnih čevljev Žiri«. Likvidacijski odbor zadruga je

končal svoje delo, vloge in posojila članov so bila v celoti izplačana, iz dobička pa smo članom izplačali še 200.000 din.

5 Stavbo smo do jeseni dali pod streho. Iz glavne direkcije so pogosto prihajali vodilni funkcionarji, predvsem glavni direktor Ivan Stucin in glavni ing. Pavel Kalin, ki sta nam mnogo pomagala. Na novem objektu so potekala notranja zidarska in instalacijska dela preko vse zime.

Tehnično in obratno vodstvo je bilo postavljeno pred nove naloge. Ena izmed njih je bila pravočasno usposobiti dovolj delavcev. Fazni sistem nam je omogočil, da smo na predlog delavcev pričeli proučevati ženske. Na glavno direkcijo smo se že od leta 1946 obračali za nabavo novih strojev, v čemer pa nismo uspeli. Zadovoljiti smo se morali s starimi pomožnimi stroji.

Pomladi 1948 so na novem tovarniškem posloju potekala že zaključna dela. Udarniško smo urejali teren okoli poslopja. Hiteli smo, da čimprej preselimo pod skupno streho vse raztresene obrate in pomožne prostore, ki smo jih imeli v 18 hišah. Sporazumno z glavno direkcijo smo se odločili, da svečano odpremo novo tovarno 15. avgusta 1948.

Skupno je gradnja trajala 16 mesecev, poleti 1948. pa smo se že začeli seliti iz starih obratov v novo poslojpe. V tem času je bilo zaposlenih preko 400 delavcev in delavk, v uku pa smo imeli 90 vajencev. Število zaposlenih smo podvojili v primerjavi s predvojno zaposlitvijo.

Triletna doba, ki se je odvijala v času gospodarske revolucije, hitrih sprememb, v iskanju novih poti za boljše življenje delovnega človeka, je bila doba polna duševnih in fizičnih naporov. Treba je bilo vlivati poguma sebi in drugim, buditi zaupanje v lastno ustvarjalno moč, poleg tega pa se boriti s konservativnimi in sebičnimi težnjami. Da smo pri vsem tem uspeli, sta bila odločilna faktorja enotnost in požrtvovalnost celotnega kolektiva.

Vinko GOVEKAR

DOGOVARJAMO SE - DOGOVORILI SMO SE

Svetovni velesejem EMO zanimiv za nas

Velik prihranek z elektronsko kopirko

Od 19. do 22. septembra je bil v Hanovru svetovni velesejem imenovan EMO, kjer je bila prikazana oprema s stroji, prodaja, do obdelave kovin — torej strojništvo. Ker sejem obsega mnogo področij strojništva, smo se zaradi velikosti pri ogledu omejili na področja oz. ogled strojev, ki pridejo v poštev za obdelavo kovin v naši orodjarni.

Najbolj pade v oči dejstvo, da je večina strojev opremljenih z računalniškimi sistemi, ki zahtevajo pri delu visoko strokovnost, obdelava pa je najbolj kvalitetna, ki jo je ta čas možno doseči. Torej so tudi izdelki na visoki kakovostni ravni. Pri najsoodnejših strojih z vrhunsko tehnologijo prevladujejo Japonci, Angleži, ZRN, ZDA in Italija. Zanimivo je, da so bile številne dežele Evrope na sejmu malo zastopane, kar preseneča. Vodilni proizvajalci so prikazovali konkretno obdelavo z računalniško vodenimi programi, tako da smo se lahko prepričali o popolnem delovanju in kakovosti strojev.

Elektronska oprema je bila nameščena tudi na napravah in strojih za kontrolo polizdelkov in izdelav. Na veliko so snemali in fotografirali povsem robotizirano proizvodno linijo italijanskega proizvajalca za obdelavo delov v avtomobilski industriji, kjer so robotizirane delovne mize — vozički vozili predmet obdelave enega stroja k drugemu, vmes pa se je opravljala še avtomatska kontrola na stroju brez delavca — za že izvršene operacije.

Za nas smo dobili ogromno podatkov in veliko predstavitvenega gradiva (prospektov in katalogov), kar bomo lahko s pridom uporabili pri proizvodnji orodij.

Že dve leti spremljamo napredek pri kopirničnem rezkanju (frezanju), saj želimo, da bi tudi pri nas lahko osvojili tehnologijo izdelave orodij na podlagi samo enega modela, kar pride v poštev za izdelavo orodij za smučarske čevlje, podplate, brižgane notranje čevlje, itd.

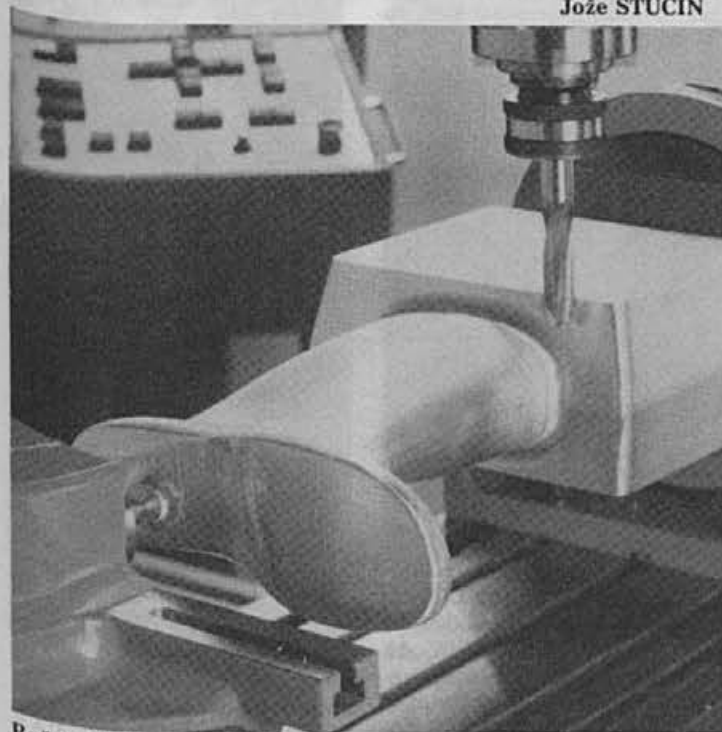
Pogovarjali smo se s tremi največjimi proizvajalci kopirnih strojev, ki imajo v sistem obdelave vgrajen računalnik, ki iz osnovnega modela prenese prostorsko informacijo na snemalni disk, kar je osnova za obdelavo vseh številnih orodij (sortimenta).

Pri nas bi se sistem dela popolnoma spremenil od modeliranja do orodjarja in bi že v začetni fazi opravili selekcijo modelov. Tudi ozko grlo modelirnice bi s tem odpravili. Ni strahu, da modelirji ne bi imeli dela, saj bi res lahko vso pozornost posvetili izdelavi več različnih modelov.

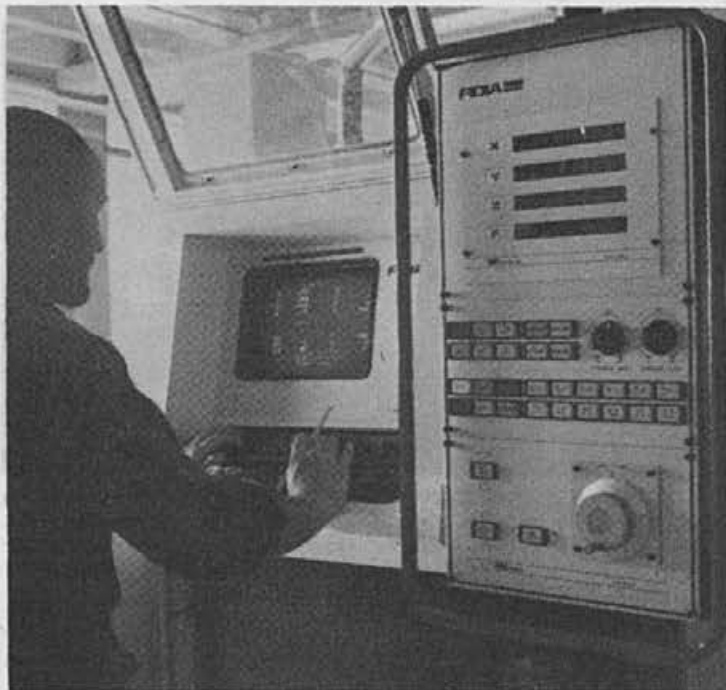
In še ocena — 12 do 15 starih milijard.

Ali bomo to zmogli, ker to ni več samo želja, temveč nujnost?

Jože ŠTUCIN

Računalniško kopiranje orodij na rezkalnem kopirnem stroju

Računalnik—srce stroja

Na poslovodski konferenci zelo razgibana razprava

Poslovodska konferenca je res postala učinkovito mesto za dogovarjanje. To se je pokazalo tudi na zadnjem srečanju poslovodij, ki je bilo sredi septembra na Bledu.

Kot običajno je o poslovanju najprej govoril glavni direktor Tomaž Košir, ki je ocenil poslovanje v prvem polletju kot zadovoljivo. Pri tem je izpostavil dobre rezultate v MPM na kar je vplival tudi nov način naročanja, znižanja cen in seveda prizadevanja delavcev MPM.

»V prihodnje pričakujemo, da bomo kos vsem odgovornim nalogam, ki nas čakajo do konca leta,« je povedal Tomaž Košir; in poudaril, da smo lahko zadovoljni, da smo pravočasno reagirali in dosegli s prodajo dober finančni rezultat. Ocenil je tudi ta čas največji problem; visoke zaloge, ki zelo vplivajo na našo likvidnost in zmanjšujejo dohodek.

»Na zaloge ima vpliv več ljudi«, je menil, »in z novim načinom nagrajevanja, bi morali doseči tudi to, da bi se zaloge zmanjševale.«

Spregovoril je tudi o usmeritvah.

»Kar zadeva proizvodni program ne bo posebnih

sprememb. Morda bomo k dosežanim priključili še kakšnega novega. Kar zadeva izkoriščanje zmogljivosti, bo treba doseči večjo izkoriščenost. Opremi, organizaciji in kakovosti bomo morali posvetiti več pozornosti. V svetu moramo doseči večjo raven, s tem višje cene in boljši dohodek. Tudi na domače tržišče ne smemo pozabiti. Predvidevamo, da bi v prihodnje na Zahod izvažali približno polovico celotne proizvodnje, četrtino na vzhodno tržišče, 25 % pa bomo prodali doma.

Po količinah ne predvidevamo posebnih širitev, bolj se bomo morali posvetiti rasti po kakovosti in organizaciji, izboru programov, itd.

Podobno velja za MPM, kjer se bomo širili le kjer je dobra lokacija; naj tu omenim Tuzlo, Vukovar, Sarajevo, Ljubljana. Adaptacije pa so seveda nujne tudi v drugih krajih.

(Nadaljevanje na 4. strani)

KAKO USTVARJAMO

Razprava na poslovodski konferenci je bila zelo zanimiva in ustvarjalna

Na poslovodski konferenci . . .

(Nadaljevanje s 3. strani)

Skratka: naš cilj je — evropska raven, kar zadeva kakovost«, je končal glavni direktor.

Po uvodnih informacijah vodstvenih delavcev MPM je sledila razprava iz katere povzemamo del izrečenih misli:

Zarko Čolić iz Valjeva se je zavzel za bolj pravilno nagrajevanje glede na ustvarjeni promet in menil, da so

delavci malih prodajaln v primerjavi z velikimi na slabšem, kar zadeva OD.

Očitno bo komisija za nagrajevanje morala ter stvari še dobro preštudirati in najti primerno rešitev, ker to predstavlja problem, ki se vleče že več let.

Mirko Ribić iz Varaždina pa je opozoril na velika prizadevanja, ki pa niso dovolj nagrajena. Menil je, da so prodajalne za zaloge naj-

Ponovno je bilo potrjeno — predstavitev modelov »v živo« je zelo koristna

manj krive, posebno če v prodajalne prihaja desortirana obutev.

Tudi cene nekaterih čevljev so pri nas previsoke in vplivajo na prodajo. Imamo tudi preozek asortiman; premalo se prilagajajo tako glede na želje potrošnikov, kot glede cen.

Menil je tudi, da nima smila, da cene obutve, ki smo jih že znižali, ponovno zvišujemo.

Stjepan Novoselec iz Zagreba pa je prav tako trdil, da bi morali razširiti kolekcijo, da bi bila ponudba ustrežnejša.

Kar zadeva težave okoli OD pa je menil, da bo primerjavi med uspehi prodaje

in proizvodnje treba pravilno ovrednotiti, prav tako naj bi sistem delitve morali izpopolniti, toda ne nekemu vzeti, da bi drugemu dali . . .

Beatrika Poklič iz Kranja je ocenila dobre rezultate znižanja. Povedala pa je, da bi morali poskrbeti za sortiment, kar bi odpravilo marsikatero težavo.

Razprava je tekla tudi o delovnem času. Poslovodje so se zavzeli, da bi delovni čas ostal približno tak kot je, medtem ko bi morala obstojati možnost, da bi takrat, ko je konica, delalo več prodajalcev, kadar pa je malo prometa (sobota) pa naj bi delalo manj ljudi . . .

Za zaključek še izjavi direktorja MPM in vodje službe za dokup obutve Silve Pivk: Konferenca je dobro uspela. Poslovodje so upoštevali naše napovedi tudi pri naročanju praktično v celoti. Upamo, da bo prodaja tako dobro tekla, na kar naj bi vplival tudi nov, izpopolnjen način nagrajevanja.

Še nekaj portretov

Vladislav Kiderič, Novo mesto: Ob 20-letnici prodajalne bomo organizirali Teden Alpine v Novem mestu. Sicer je naša redna praksa, da organiziramo sejme, s čimer povečujemo prodajo.

Rabili bi več prostora. Upamo, da bodo vodilni imeli dovolj posluha za odkup stavbe, da bi lahko uvedli tudi prodajo športnega programa.

Vital Justin, Škofja Loka I: Prodaja v tej prodajalni se je poboljšala in mislim, da promet ne bi smel biti vprašljiv. Na to mislim vplivati s tem, da bomo vzpostavili dober sitk z ljudmi, znotraj pa z enotnostjo.

Vlado Kovinčić, Vukovar: Imam izkušnje v prodaji čevljev, upam, da bo prodaja v redu tekla, saj je prodajalna na dobrem mestu.

KAKO USTVARJAMO

Od nas samih je odvisno, če bomo dobro prodajali

V Alpini, ki je največji izvoznik na konvertibilno tržišče v občini, so se v prvi polovici tega tedna mudili poslovni partnerji iz 12 držav Zahodne Evrope, Severne Amerike in Japonske.

Naši strokovnjaki so predstavili kolekcijo zimsko-športne obutve za jesen-zimo 1986. Kot kaže, dokaj uspešno, o čemer pričajo tudi mnenja nekaterih gostov.

Predstavniki mešane firme ALPINA ELAN, KRATKO IMENOVANA A+E iz ZRN Peter Drössler je povedal:

V naši panogi je bilo v zadnjih sezonah opaziti ogromen napredek in veliko izboljšav. V tehničnem pogledu smo morali trdo delati, da smo uspeli napraviti zadovoljivo kolekcijo, za katero mislimo, da jo bomo prihodnjo sezono uspešneje prodajali.

V preteklosti smo imeli nekaj težav pri razvoju sistema za tekaško obutev, zdaj se razvija nova vez za Control sistem, katerega moramo na zahodnonemškem tržišču tudi še uradno registrirati. Za firmo A+E je v tem trenutku zelo pomembno, da uveljavi znamko Alpina na zahodnonemškem tržišču, saj do sedaj še ni bila dovolj poznana. Bistveno je, da se na trgu utrdimo in poskušamo prodajati v višjih cenovnih razredih.

Mislim, da je Alpina povsem enakovredna ostalim ponudnikom, tako po kakovosti kot s funkcionalnostjo svojih izdelkov. Lahko bi rekli, da je kvaliteta smučarskih čevljev Alpine celo boljša od tiste, ki jo ponujajo Avstrija, Francija ali ZDA. Mislim torej, da ni prav nobene ovire, da ne bi na Japonskem tržišču uspešno prodajali.

Rolf SCHAEER: Alpina Sports - ZDA

Vemo, da je v svetu vse več firm, ki tehnološko napredujejo in je z njimi iz leta v leto težje tekmovali; kot napr. Salomon in Nordica. Letos smo trdo delali in zelo napredovali. V letošnji kolekciji predstavljamo nekaj zelo funkcionalnih smučarskih čevljev z vstopom zadaj, za katere mislim, da bodo na tržišču konkurenčni ostalim, še posebno v nižjih cenovnih

Jožica Brus, Jesenice: Bila sem pač najstarejša delavka z primerno kvalifikacijo in sem prevzela vodstvo prodajalne, kjer delamo v zadnjih letih v bistveno boljših pogojih, kot nekdanj.

Kar zadeva promet pa še nismo povsem zadovoljni.

Nada Obrenović, Tuzla: Kljub temu, da v tej stroki še nisem delala, upam, da bo šlo brez posebnih težav.

Čakam, da bo prodajalna odprta, saj je praktično vse pripravljeno.

Stanko Knežević, Rijeka: Moje delo se ni veliko spremenilo, saj sem že prej opravljal delo poslovodje. Za kakšno povečanje prodajalne pri nas ni možno; težave so s skladiščnim prostorom.

Japonsko firmo DAI ICHI SHOJI je predstavljala gospod SUZUKI. Alpina je s to firmo sodelovala že pred nekaj leti. Vprašali smo ga, kako ocenjuje sedanjo kolekcijo Alpine obutve v odnosu do tedanje?

V zadnjih nekaj letih se je Alpina razvila v uspešnega in atraktivnega proizvajalca. Upam, da bo naše sodelovanje uspešnejše, kot tisto pred leti, saj želimo močnejše uveljaviti ime Alpina tudi na Japonskem.

kategorijah. Še vedno se trudimo, da bi se uveljavili tudi v višjih cenovnih razredih. Kolekcija je bila zelo dobro predstavljena, z modeli od otroških pa vse do najbolj zahtevnih tekmovalnih čevljev. Upamo torej, da bo tudi naslednja prodajna sezona uspešna.

Na vprašanje, kakšne so možnosti Alpine na ameriškem tržišču pa je predstavnik firme, katere delni lastnik je Alpina, odgovoril:

(Nadaljevanje na 6. strani)

Ključ v svet je naša velika odgovornost

... in dobro živeli

(Nadaljevanje s 5. strani)

Pri prodaji smučarskih in tekaških čevljev smo bili v preteklih letih zelo uspešni, kljub občutnim spremembam na tržišču; pri tekaških čevljih predstavlja namreč naša prodaja 35 % vse prodane tekaške obutve v ZDA. Zdaj se soočamo s hudo konkurenco novih vezi, kjer prednjači SALOMON proti kateremu se je bilo z našim Control sistemom zelo težko zoperstaviti, posebej še ker smo prvo sezono imeli nekaj problemov s kvaliteto.

Povedati je treba, da se bo prodaja tekaških čevljev s 75 mm podplatom najkasneje v treh letih zmanjšala. Zato smo v zvezi s tem dokaj nesigurni, predvsem če ne bomo pravočasno razvili novih sistemov. Pri smučarskih čevljih je stanje precej boljše, čeprav smo se v zadnji sezoni soočali z dejstvom, da so nekateri veliki proizvajalci, kot npr. Nordica, nenadoma precej znižali cene, skoraj na našo raven, zato je skoraj nemogoče obdržati iste prodajne količine. To pomeni, da na trgu cena ne predstavlja nobene prednosti več. Alpina mora sedaj razviti funkcionalen čevlji, ki bo konkurenčen. Še posebej je treba več pozornosti nameniti kvaliteti. Imamo

namreč težave, kadar obutev ni brezhibna, kajti tehnološko še vedno zaostajamo za vodilnimi proizvajalci in zato smo večkrat prisiljeni prodajati na račun nižjih cen.

Nova direktorica Beneca Andreina Tomšič pa je sodelovanje med Alpino in Benecom ocenila takole:

»Mislim, da je sodelovanje zelo posrečeno. Beneco si je ob sodelovanju z Alpino zagotovil obetajoč program svojega dela, Alpina pa ima možnost, da tako omili težave, ki jih ima zaradi pomanjkanja deviz z uvozom materiala iz Italije. Hkrati pa se Alpina z našo dodelavo izogne zaščitnim carinam pri prodaji na področja Evropske gospodarske skupnosti (EGS).

Skratka ocenjujem, da je naše sodelovanje zelo dobro in uspešno.«

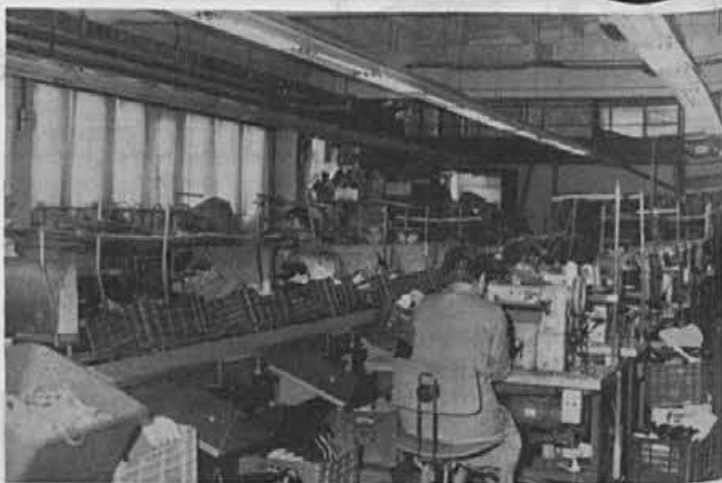
Te izjave nam torej na eni strani odpirajo perspektivo in dobre obete, toda s tem se veča tudi naša odgovornost, da bomo delali kvalitetno, da bomo spoštovali roke itd. Če se tega ne bomo dovolj zavedali pri svojem vsakdanjem delu, nam ključ v svet lahko prinese tudi poslovni neuspeh, ki bi imel lahko usodne posledice.

Nejko Podobnik

Mladi se dobro uvajajo

Mladi na Colu se dobro uvajajo. Na sliki skupina delavk na tanjšanju.

Poseben »šolski trak« je sprejel po dopustu 15 novih delavk, od katerih so se nekatere že vključile v redno proizvodnjo. Prevladuje mnenje, da se mladi mnogo hitreje privadijo in dosežejo pričakovano storilnost, če jih usmerimo direktno v redno proizvodnjo.

Vtisi so ugodni, le če bo kakovost ...

Srečanja s kupci, oz. poslovnimi partnerji pri nas organiziramo praktično v dveh delih. V prvem delu povabimo le naše najmočnejše kupce iz ZDA, ZRN, Norveške, Švice, s katerimi bolj sodelujemo; tudi pri oblikovanju kolekcije in selekciji modelov. V drugem delu pa se sestanemo še z ostalimi kupci.

Moram reči, da je predstavitev kolekcije 1986/87 potekala zelo dobro in kupci so bili zadovoljni. Kar zadeva tekaško obutev moram omeniti, da praktično delamo na dveh tih, saj poleg standardnega sistema vezi, razvijamo še sistem z avtomatiziranim vstopom, kar bomo morali uveljaviti med drugim tudi z večjo propagando in se uveljaviti na trgu tudi z enim od že uveljavljenih sistemov.

Pri smučarskih čevljih nam trenutno najbolj teče v grlo pri razvoju vrhunskega čevlja z vstopom zadaj, tudi zaradi nepredvidenih težav pri razvoju.

Kar zadeva obete, lahko rečem le to; če bo zima dobra, bo tudi prodaja dobra. Predvidevanja kupcev so zelo optimistična, saj prednaročila na obeh programih kažejo okoli 20 % povečanje.

V teh dneh pričakujemo dokončna naročila, ki bodo odvisna tudi od morebitnih reklamacij.

Nam ne preostane nič drugega, kot da si prizadevamo za čimboljšo kakovost in solidno delo in poslovanje na vseh področjih. To poudarjam zato, ker so bili kupci ob obisku na primer zelo nezadovoljni z malomarno nacvikano obutvijo.

Iztok ČUK

KAKO USTVARJAMO

Aktualni intervju: Zakaj nas pestijo zaloge materialov

Zaloge terjajo organizacijske izboljšave

Pogovarjamo se z vodjem nabavnega sektorja Jožetom Bogatajem:

Delo-življenje: Zakaj torej tako visoke zaloge materiala?

Jože Bogataj: Mislim, da so letošnje visoke zaloge materiala, kjer bi še posebej omenil velike količine zgornjega usnja, nastala najprej zato, ker smo sprejeli veliko naročila za Sovjetsko zvezo; proizvodnja je splanirala čas te proizvodnje in naročila material. Tedaj še niso bila znana naročila za Ispo (20–30 000 parov), Belmo (15 000 parov) in še posebej Evelyn (100 000 parov). Ko pa so bila sprejeta še ta naročila, je bilo treba naglo nabavljati material še za proizvodnjo teh poslov. Hkrati z vključevanjem te obutve v proizvodnjo, se je delo za Sovjetsko zvezo odmikalo, material pa je bil že tu. To je torej razloga za velik del zalog. To se je namreč vleklo od marca dalje. Pri tem ugotavljamo, da je planska služba včasih tudi planirala bolj na sigurno, da bi imeli določeno rezervo.

Podobno se je dogajalo z nabavo; tudi naši referenti so

zaradi nezanesljivih razmer »k hiši«
pripeljali nekaj več materiala.

Delo-življenje: Kakšne pa so sedaj številke?

Že tri, štiri mesece zaloge znašajo 130 milijard din. Vemo, da bi bile »normalne zaloge«
okoli 85–90 milijard din, torej jih imamo od 35–40 milijard preveč.

Delo-življenje: Kaj pa to pomeni?

To pomeni, da močno prispevamo k skupnim zalogam v delovni organizaciji; in če dobro preračunamo, je to 6 % mesečnih obresti (zaradi previsokih zalog), če vemo, da moramo zaradi pomanjkanja denarja najemati kredite z visokimi obrestmi, da lahko normalno poslujemo in dvigamo osebne dohodke.

Delo-življenje: Kako se torej v prihodnje izogniti zalogam?

Jože Bogataj: Tako res ne gre več naprej. Rešitev vidim v večjem povezovanju na eni strani med prodajo in nabavo, na drugi strani pa s proizvodnjo, kjer bodo morale biti zmogljivosti res dobro načrtovane in izkoriščene.

Na vsak način pa bo morala prodaja pravočasno zaključiti naročila in posredovati potrebe.

Kot kaže, se bom sedaj deloma ukvarjal tudi s temi vprašanji in mislim, da bo treba vzpostaviti tesno sodelovanje s kupci in doseči dobro povezovanje med nabavo in proizvodnjo. Tudi z novo reorganizacijo naj bi te stvari reševali bolje, z več povezave, čeprav z istimi ljudmi.

Tu mislim na močnejšo povezavo med razvojem in vodji programa, ki poznajo potrebe tržišča. Doseči bo treba tudi pregled nad celotnim dogajanjem pri proizvodnji določenega programa.

Delo-življenje: V čem vidite slabosti?

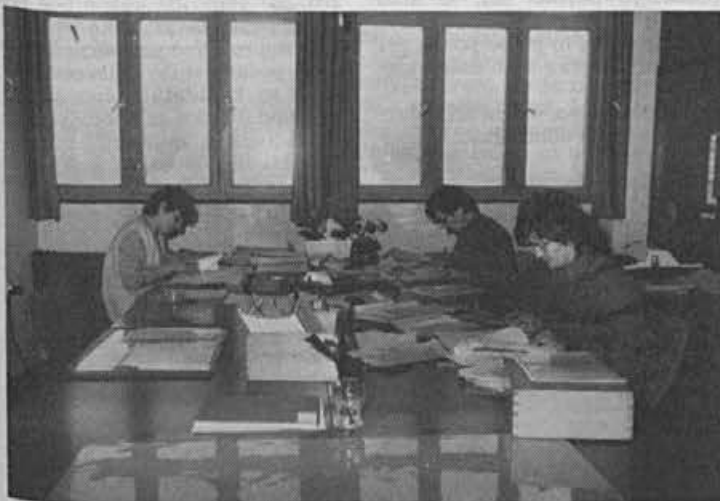
Jože Bogataj: Premalo je informacij za delo, premalo timskega dela, več ljudi bi moralo obvladati tuje jezike.

Delo-življenje: Kaj je končni cilj?

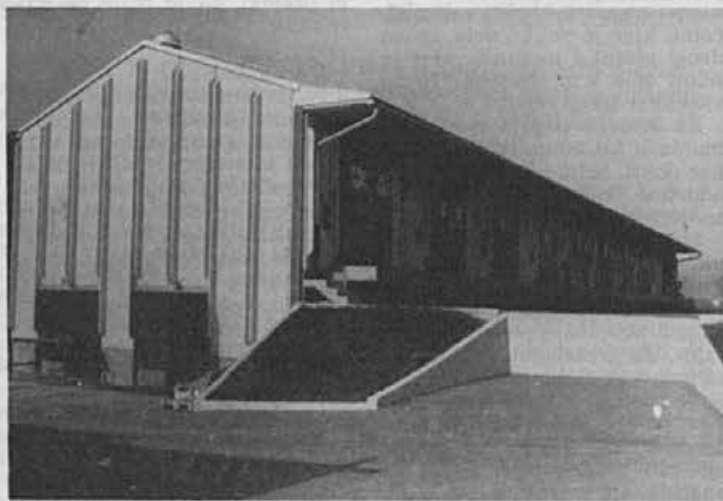
Jože Bogataj: Uspeh bo, če bo delo na posamezni liniji v celoti dobro povezano in če bo vsak opravil svojo nalogo tako, da bodo načrti usklajeni z možnostmi tako v pogledu zmogljivosti, materiala, itd.

Zaključek teh ugotovitev bi torej bil: do skrajnosti uskladiti delovanje vseh služb s proizvodnjo. Vsi dejavniki v poslovnem procesu bi morali »svoje vloge odigrati ravno v pravem času«. Za to pa je potreben idealen informacijski sistem, dosledno časovno planiranje in ravno tako dosledno izvajanje dogovorjenih nalog.

N. P.

Kaj vse je treba napraviti, da pride material

Skladišče vnetljivih snovi je zelo »gostoljubno«

Ekonomski izrazi

INFLACIJA — poplava papirnatega denarja. Do tega pojava pride takrat, kadar država izdaja denar v obtok brez blagovnega kritja. Denar se razvrednoti, cene blaga naraščajo.

INOVACIJE — novatorstvo, vpeljavanje nečesa novega. Delavec, ki z inovacijo, racionalizacijo ali drugo obliko ustvarjalnosti pri delu z družbenimi sredstvi prispeva k povečanju dohodka temeljne organizacije, ima pravico do posebnega nadomestila.

na temo ŠIRŠI INTERES DELAVCEV MORA BITI OSNOVA ZA NAČRTOVANJE DELA V TOVARNI

V razgovoru so sodelovali: Boris Pečelin, Miran Mrovlje, Pavel Petrovič in Darka Žakelj.

Razgovor sta vodila Neško Podobnik in Tatjana Mohorič, zapiske je uredila Anuška Kavčič.

Boris PEČELIN:

Že iz leta v leto se vleče, vendar menim, da bi se nekaj le dalo izboljšati v organizaciji dela. Govorim v zvezi s proizvodnjo pancarjev, kjer vsi vemo, da so prvi trije meseci po novem letu praktično »mrtvi« in morali bi poiskati nek »rezervni plan«. Tako pa se ponavadi ljudje preme-

povprečje 130 in delavec preseže normo šele takrat, če je nad tem povprečjem. Tisti, ki dosežejo normo malo čez 100 %, so tudi slabše nagajeni.

Miran MROVLJE:

Delovni pogoji v sekalnici so se precej izboljšali; nekoliko je še problematično ogrevanje in preprih. Delo samo pa je pri nas precej težko, roke prično boleti in, če bi neko fazo delali več let nepretrgoma, bi lahko prišlo celo do poklicne okvare ali invalidnosti.

Pavel PETROVIČ:

Moje delo je zelo odgovorno. Veliko delam z naravnimi materiali in imam temu ustrezno nekoliko boljšo plačilno skupino. S prezračevanjem pri nas ni posebno problemov, dogovorimo se da enkrat odpremo na eni, drugič na drugi strani. Imamo tudi precej zastarelih in dotrajanih strojev. Prav gotovo pa je naše delo precej odvisno tudi od materialov — iz slabega materiala ni mogoče narediti dobrih čevljev. Probleme imamo tudi z uvajanjem mladih delavcev; stari odhajajo v pokoj, mladi pa se tega dela ne privadijo tako hitro. Če pa ni prakse, tudi minut ni in tudi denarja ne. Seveda je pomemben tudi prihranek materiala in menim, da na to dajemo še vedno premajhno pozornost; stimulacija ni ustrezna in delavci pravijo, da je bolje če imaš minute, kot če prihraniš material.

Darka ŽAKELJ:

Na prvem mestu bi poudarila organizacijo dela v šivalnici. Dostokrat se godi, da se na enem stroju zamenjajo tudi tri delavke. Predlagamo, da bi bili tudi tehnologi in vsi, ki so vezani na en oddelek, plačani po presegu tega oddelka. Velikokrat se namreč zgodi, da napaka pride že od tehnologa oz. izvira že iz priprave. Napake pa moramo popravljati sami in tega nam nihče ne prizna. Ne zdi se mi prav, ko pravijo, da je potrebno povečati proizvodnjo samo na račun večje discipline in pritiskajo samo na nas. Menim, da bi morali začeti od začetka in pri vseh zahtevah red in disciplino. Delavke pa bi veliko bolj z veseljem delale, če bi bili osebni dohodki malo boljši. Življenski stroški so se sedaj že tako povečali, da delavka z najnižjo skupino, ki dobro dela, ne zasluži v enem dnevu niti za kilogram mesa.

Tudi to se mi ne zdi prav, da šivalnica vedno zaostaja za ostalimi oddelki — to se vleče že leta in ni pošteno od tistega vodilnega, ki je izjavil, da se bomo v šivalnici morale sprijazniti, da bomo manj zaslužile, kot v ostalih oddelkih (montaži).

Glede delovnih pogojev bi na prvem mestu omenila prezračevanje. Res da so skušali nekaj urediti, vendar so naredili le na pol; imamo pa tudi premalo prostora, saj namazane dele sušijo vsepovsod, tudi po tleh, da skoraj nimaš kam stopiti. Torej, delovni pogoji pri nas so še vedno slabi, menim pa, da bi nekaj morali narediti, da bi se to izboljšalo.

Drugače pa imamo za druge stvari kaj malo časa, imamo normo in, če hočemo zaslužiti, včasih tudi Informatorja ne preberemo. Tako tudi za sestanke nimamo časa, čeprav bi bilo dobro, ko bi na oddelčnih sestankih včasih spregovorili o problemih, ki nas tarejo.

Boris PEČELIN:

Za marsikakšne informacije v zvezi z delom bi bilo dovolj že 5—10 minut med malico in oddelekovodja bi moral to organizirati, obvestiti ljudi, da bi vedeli, kaj se dogaja, tako bi bilo tudi manj slabe volje.

Tudi morala je pri nas, kot v celotni delovni organizaciji, zelo na nizki ravni. Vse to spet izhaja iz slabih osebnih dohodkov.

Delo-življenje:

Katerim vprašanjem bi morali v delovni organizaciji posvetiti še večjo pozornost?

Pavel PETROVIČ:

Omenil bi še premajhne razlike v osebnem dohodku tistih delavcev, ki delajo že dolga leta in tistih, ki so ravnokar prišli. Začetniki ponavadi dobijo svoje mesto in tam tudi ostanejo, se privadijo in zlahka dosežejo in presežejo normo. Mi, ki smo kvalificirani, moramo večkrat menjati fazo, to pa se pozna pri minutah, čeprav smo dela vajeni.

Ne mislim pa, da mladi delavci ne bi smeli dobro zaslužiti, ne

bi pa jim škodovalo, če bi delo menjali, tako kot smo ga mi, saj bi tudi bolje razumeli delo v oddelku. Kaže se tudi, da imajo na šolah premalo praktičnega dela in slišimo, da skušajo to sedaj nekoliko izboljšati in posvetiti več pozornosti praktičnemu pouku že v šolah.

Darka ŽAKELJ:

Glede mladih delavk, ki pridejo iz šol lahko rečem, da v šivalnici nimamo problemov in se hitro priučijo, čeprav jim bo praksa čez leta to znanje gotovo še izpopolnila.

Miran MROVLJE:

V oddelkih opažamo vse preveč površnega dela. Nekateri mojstri pa so s takšnim delom

stijo drugam, ko pa pride sezona, pridejo zapet novi delavci in tako se kar naprej učimo. Proizvodnja na pancarjih pa je tako razdrobljena, da ni čudno, da prihaja do težav. Nekako se še nismo uspeli uskladiti s šivalnicami, kjer je veliko dela, in na drugi strani z montažo, kjer je manj dela s to obutvijo. To bo vsekakor treba rešiti.

Za delovne pogoje v oddelku montaža šal lahko rečem, da so kar dobri, bolje bo treba urediti odprtino, kjer poteka transporter in kjer večkrat precej piha.

Kar zadeva nagajevanje pa menim, da je v našem oddelku slabo. Imamo le tri delovna opravila s 7. skupino, na šivanju pa je 8. skupina. Tako ljudje »garajo«, da presežejo normo vsaj za polovico, da na ta način malo bolje zaslužijo. Vedeti moramo, da v našem oddelku izdelujemo drago obutev, veliko tudi izvozimo, zato menim, da bi se boljše nagajevanje tudi obrestovalo.

Miran MROVLJE:

Tudi mi v sekalnici nismo preveč zadovoljni. Dnevno delam tudi pet ali šest faz in precej truda je potrebno za dobro storilnost. To se sčasoma in s privajenostjo delu nekoliko izboljša in se menjave pri osebnem dohodku ne poznajo toliko.

To pomeni, da normo težko dosežejo mlajši, ne dovolj privajeni delavci.

Boris PEČELIN:

Norm še zdaleč nimamo usklajenih. Vemo, da je tovarniško

kar zadovoljni in to dopuščajo. Premalo se prizadevajo za izboljšanje kvalitete.

Boris PEČELIN: Pri tem bi mojstri res morali malo bolj paziti, saj vemo da kakor boš delavca naučil delati, tako bo delal tudi naprej. Vse preveč je še napak posameznih delavcev, čeprav se kvaliteta začne že pri pripravi. Veliko pa je odvisno tudi od tistih, ki delo organizirajo. Mojstri bi se morali kdaj tudi med seboj posvetovati, ne šele takrat, ko pride slab izdelek že do kontrole, in je ponavadi že vse zamujeno. Veliko je takih stvari, ki bi morale biti rešene že prej.

Delo-življenje:

Ko govorimo o tem, da je potrebno v delovni organizaciji nekaj izboljšati, na kaj najprej pomislite?

Boris PEČELIN:

Nagrajevati bo treba po rezultatih dela in pri tem upoštevati kvaliteto dela. Gledati bomo morali tudi na to, da bodo kriteriji veljali za vse delavce enako.

Delo-življenje:

Kako ocenjujete razmere v krajevni skupnosti?

Ekonomski cilji so le sredstvo za dosego življenjskih ciljev

KAKO USTVARJAMO

Revija BOARDS meni, da je naša surf obutev med najboljšimi

Kateri je boljši, je bilo vprašanje pred testiranjem surf obutev?

Ugotovitev: nobeden od testiranih čevljev ni idealen; najbolj trpežnim manjka prožnost, najbolj prožnim trpežnosti in po našem mnenju je najbolj ustrezen kompromis med vsemi faktorji in toploto dosežen pri čevljih ALPINA in ROMIKA, ki so zelo uporabni pri surfiranju na morju in jezerih.

RAZGOVOR ZA

Boris PEČELIN:

Na prvem mestu bi navedel »trebijsko cesto«. Izgleda, da do kler ne bo prišlo do večje nesreče, ne bo nihče nič ukrenil. Vsi lahko ugotovimo, da je cesta polnoma dotrajana. Na drugem mestu pa bi omenil Rudnik urana Žirovski vrh in njegov vpliv na naše okolje. Mislim, da smo za to odgovorni mi, ki tu živimo. Njegov vpliv je že čutiti, pričamo raznim zastupitvam voda in tudi rastlinstva.

Darka ŽAKELJ:

Predlagala bi, da bi se kaj izboljšalo na področju zdravstva. Najbolj pogrešamo prav laboratorij in možnosti slikanja zob. Tako moramo za takšne malenkosti hoditi v Škofjo Loko, izgubimo veliko dragocenega časa in tudi delovnih ur.

Že nekaj let obljubljaš tudi trgovsko hišo, športne objekte in še marsikaj...

Tudi razsvetljava ni najbolj primerno urejena. Nekatere stranske ulice so v temi že takrat, ko gremo zvečer iz službe, pri blokkih pa gorijo luči vso noč.

Zaključek:

Tako se je razpredel pogovor o težavah znotraj in zunaj tovarne. Če torej izhajamo iz dejstva, da delamo predvsem zato, da ustvarimo gmotne pogoje za življenje, potem bi se morali zavedati, da so doseženi ekonomski cilji še prehodne faze, le sredstva za doseg drugih ciljev: da živimo dobro, kulturno, v urejenih družbenih razmerah...

V času, ko načrtujemo naš razvoj ne smemo pozabiti na pripombe delavcev. Npr. organizacija: kaj pomeni, če imamo dober program, če je organizacija dela pomanjkljiva. In kako naj delamo (na vseh mestih dobro), če nagrajevanje ni ustrezno. Za doseg dobrih rezultatov pa ne kaže toliko investirati v stavbe, več v opremo in boljše delovne pogoje. In rezultati bodo boljši, ljudje bolj zdravi in sposobni za delo.

Koliko nesporazumov in zapravljenih ur je že bilo, ker vodjem oddelkov nikakor ne uspe organizirati sestankov, kjer bi lahko marsikaj rešili. To pa je bilo že tolikokrat rečeno!

Tu smo pri delovni morali, odnosu do dela, kakovosti. Svetovno znana tovarna, kot smo mi, bo uspešna le ob stalnem dobrem delu vseh, spoštovanju rokov, itd. Tako pa na vsakem koraku zatajimo.

Kje so vzroki, se spet vprašamo. Tudi in predvsem ko planiramo, kaj in kako bomo delali v prihodnje.

V Novem mestu praznujejo z delom

Teden Alpine v Novem mestu

S pospešenim delom proslavili 20-letnico obstoja prodajalne

»Pobuda poslovodje in ostalih delavcev prodajalne v Novem mestu je res na mestu, je zadržala vodja službe za dokup Silva Pivk, ki je s podpredsednico OO zveze sindikatov v MPM Nado Govekar obiskala prodajalno v TEDNU ALPINE V NOVEM MESTU.«

Ko nas je poslovodja Vladislav Kiderič obvestil o svojih načrtih in predlagal, da bi 20-letnico svojega obstoja praznovali še bolj praznično, smo poskrbeli, da je dobil tudi več Alpine in ostale obutve po dokaj ugodni ceni.

Sedaj lahko ugotavljamo, da so to dodatno prodajo odlično organizirali, čeprav v težkih pogojih — na prostem. Mislim, da je bilo pametno, da so to pripravili septembra (čeprav je njihova obletnica šele novembra), ker je ta mesec bil tudi zaradi vremena bolj primeren za take prodaje. Tako so septembra v Novem mestu plan močno prekoračili, medtem ko ga mnogi niti dosegli niso. Uvrstili so se na 4. mesto po ustvarjenem prometu. In ne samo to, marsikateri kupec, ki je kupil pri nas, bi drugače pri konkurenci. Naj povem še to, da tu delajo na tak način tudi tedaj, ko ni kakšne obletnice: poslovodja se dogovarja z okoliškimi kraji in organizira sejme, prodajalci iz teh krajev pa pomagajo, da ljudje za te sejme tudi zares vedo in kupujejo. Vsa ta prizadevanja so se odrazila tudi v napredovanju prodajalne po prometu. Leta 1980 je bila na 22. mestu, 1981 na 20., 1982 na 19., 1983 na 18, 1984 na 17, letos do avgusta na 14., septembra pa celo na 4. mestu.

Poslovodjo Vladislava Kideriča sem na letošnji poslovodski konferenci povprašal o načrtih. Zavzeto je pripovedoval: »Skenili smo, da svoj praznik praznujemo s pospešenim delom. Teden Alpine v Novem mestu bo le ena naših pogostih akcijskih prodaj. Prepričan sem, da bomo uspeli.«

Upam, da nas bodo ta teden obiskali vodilni ljudje iz MPM in delovne organizacije, da bodo videli kako delamo. Naši načrti v prihodnje pa so razširitev prodajalne s športnim programom, za kar bo potrebno razumevanje vodstva.«

Prizadevanja in uspehe naše prodajalne v Novem mestu so opazili tudi drugi in sredstva obveščanja pišejo o delu tega kolektiva, kar ne samo pomaga k prodaji v Novem mestu, temveč večja ugled Alpine med ljudmi.

Morda bo novomeški kolektiv našel posnemalca tudi v drugih krajih, kjer so pogoji za prodajo morda celo boljši.

N. P.

Ekonomski cilji so le sredstvo za doseg življenjskih ciljev

VAŽNO JE ...

... DA VEMO

Kadrovske novice

V mesecu septembru se je še nadaljevala fluktuacija delavcev, vendar je bila nekoliko manjša, kot v prejšnjih mesecih. Tako da je delovno razmerje nastopilo 23 novih delavcev, z delom pa je prenehalo 8 delavcev.

V TOZD Proizvodnja so nastopili delo: v obratu Gorenja vas Jožefa Dolinar, v obratu na Colu Irena Bratina in Klavdija Žejn ter v oddelkih v Žireh Samo Capuder, Marijeta Sporiš, Martina Šubic, Marija Jesenko, Drago Krampšek, Alenka Zabukovec, Marjan Reven, Majda Mlakar, Brigita Šubic, Julijana Peternej in Matej Peternej.

V Delovni skupnosti skupnih služb so nastopili delovno razmerje: Robert Bogataj, ki se je vrnil z dosluženja vojaškega rokka, Jana Ovsenk, Anica Starman, Dušan Strlič in Metka Arhar. V TOZD Prodaja so nastopili delovno razmerje Nada Obre-

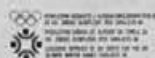
novič v novi prodajalni Tuzla, Vlado Kovinčič v prav tako novi prodajalni Vukovar in Kristina Rajh v prodajalni Ljubljana V.

Z delovnim razmerjem pa so v TOZD Proizvodnja prenehali: iz obrata v Gorenji vasi Vilma Oblak, Marija Primožič in Joži-

ca Jereb, iz oddelkov v Žireh sta prenehala Adela Zabrložnik in Marko Mlinar. Z delom je v delovni skupnosti skupnih služb prenehala Tatjana Sifrar, v TOZD Prodaja pa sta prenehala Zlatko Bobinac iz prodajalne Rijeka in Darinka Blekač iz prodajalne Titovo Velenje.

OB ODHODU V POKOJ:

Dolgoletnima sodelavcema Darinki Blekač iz prodajalne Titovo Velenje in Zlatku Bobincu iz prodajalne Rijeka ob odhodu v pokoj želimo še mnogo let trdnega zdravja, zadovoljstva v domačem krogu, obenem pa prijetne spomine na delovna leta v Alpini.

alpina

TOVARNA OBUTVE ŽIRI
STROJARSKA 2, n. sol. o. 64226 ŽIRI
tel.: (064) 69 461
telex: 34 622

ALPINA

DELO IN ŽIVLJENJE
tov. Neško Podobnik
64226 ŽIRI

VAŠ ZNAK
NAŠ ZNAK
ŽIRI DNE: Novo mesto, 30.9.85

ZADEVA "IZ NAŠIH PRODAJALN" NOVO MESTO OB 20 OBLETNICI PRODAJALNE

Je prav, da se pogovori o uspehih, problemih in prometu prodajalne, ter bodočih načrtih. Aktivno življenje in prepoved prodajalcev se je začel s prihodom sedanjega poslovođa Kideriča Julija 1982 v Alpino.

Znano je, da so bile v preteklosti te prodajalne velike kadrovske težave, kakor tudi slabi osebni dohodki prodajalcev, na povprečje ostalih Alpininih prodajal.

Kar kmalu v jeseni 1982 se je začelo ukrepati in sami prodajalni z delovno disciplino in razmišljati kako to prodajalno postaviti na dobro stojišče nogo-dober glas, ter boljše osebne dohodke. Začeli smo s akcijskimi prodajami po različnih krajih dolensko-sejm: ter po različnih tovarnah. Organizirali smo tri tradicionalne sejme na leto z pancrji v Novem mestu, Brežicah, Krškem in INV. Prodaje smo uvedli ob ponedeljskih tudi na našem hodniku v predverju prodajalne (na ulici). S takimi prodajami smo dosegli zadnja tri leta zelo velike prodajne uspehe, istočasno smo odpravljali kadrovske težave, ki so bile v navadi v preteklosti. Močno smo vnesli letni plan, še posebej v letu 1985, naprimer samo v tem letu do okt. meseca smo z našimi izrednimi prizadevanji prodali z dodatno prodajo 5.090 parov obutve ter 18.759.744,- vrednostno, kljub visokemu letnemu planu.

Podatek dovolj zgovorno govori, da se v novomeški Alpinini prodajalni zares vsi trudimo, kar pred leti ni bilo tako, čeravno se nam zdi, da temu primerno NISMO nagradjeni po delu. Niha ne ve, da mora novomeško osebje Alpine delati po cele dni, (sicer po predhodnem dogovoru) spustiti svoje otroke nekemu drugemu v varstvo in se voziti v službo z svojim avtomobilom, da lahko zvečer v poznih urah pride domov (saj smo vsi vozniki) naš delovnik presega velikokrat sedem delovni urnik. Vsako blago, ki ga prodamo na sejan je treba dvakrat zapakirati v škatle in ga nazaj ispakirati i.t.d.

O problemih bi lahko govorili še in še predvsem o pomankanju skladiščnih prostorov, kakor tudi o sami lokaciji, ki ni primerna zaradi dveh lokalov in dveh vhodov v prodajalno, kar zahteva večje zasedbo ljudi in elapši osebni dohodek.

Upajmo, da bodo vodilni v MPM uvideli in izkoristili priložnost nakupa hiše, katere je trenutno naprodaj s tem bi urodili naši želji razširitve športnega programa ter obutve. Lokacija je zelo dobra, saj je v samem centru mesta - torej možnost še večjih uspehov.

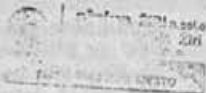
Zanimlivo "20 OBLETNICI" prodajalne akcijskih prodaj pod geslom: "STREŽEN ALPINA V NOVEM MESTU" je zelo uspela, saj smo prodali samo na hodniku izven prodajalne 920 parov obutve ter vrednostno 5.975.763,- dir

Prav je da se ob tej priložnosti zahvalimo vsem v naši centrali, ki so bile na kakšen način prispevali k dobri izvedbi te akcije prodaje, še posebej gre hvala tov. Pivk Silvi in Nadi Govekar, ki so se osebno odpravile na naše vabilo ob zaključku v soboto dne, 29.9.85 v Novem mestu. Tudi Francu Jesenkovi smo hvaležni za dodatno nabavo obutve po ugodnih cenah, kar je pripomoglo k boljši prodaji.

Prodajalci v prodajalni so:
Marija TURK ŠTANFELJ Franc
Nalinovič BETI HOČVAR Justa
Danica ŠKUPČA HRASPAR Darinka

Priloga:
1 x kolektivna slika š.b.
1 x sezonska slika col.

Poslovođa
Kiderič Gladislav

Z njimi je rasla Alpina

Franc Zajc bo v kratkem praznoval 75-letnico.

Prav zanimalo me je, kako živi ta vitalni mož in z Brigito sva se odpravila na obisk.

Kar takoj smo bili sredi razgovora, kako je bilo po vojni, s čim vse se je ukvarjal ta večkratni udarnik, prikojevalec, pripravljalec dela, kontrolor...

»Začel sem pri očetu, se izučil in potem vse do vojne delal v njegovi delavnici, ki je bila že dokaj dobro organizirana, saj je že tekla maloserijska proizvodnja. Tudi strojev je že bilo nekaj, med njimi celo stroj za šivanje gornjih delov z motorjem, kar je bila tedaj prava redkost. Tudi drugače so bile razmere v delavnici urejene tako, da so delavci imeli svoje zaupnike, ki so imeli kar pomembno vlogo.

Med vojno je ta delavnica sicer nekaj časa delala po naročilu okupatorja in z njegovim materialom, vendar smo poskrbeli, da smo prav z nemškimi materialom delali čevlje za partizane. Delali smo seveda izven glavne delavnice (ob sobotah in nedeljah) v moji hiši, pri Avgustu Bogataju in drugje, vse v okviru gospodarske komisije. Izdelovali smo tudi pasove, oprtnice in drugo opremo.

Po vojni sem se vključil kot vsi drugi: rezal, pripravljalec dele za proizvodnjo; bil sem tudi na kontroli...

Vem, da ste bili nekajdelovadec, balinar...

»Res, že zgodaj sem se vključil pri Sokolu. V Žireh je bila zelo kakovostna telovadna vrsta, v kateri sem tudi nastopal. Med drugim sem leta 1933 na mednarodnem tekmovanju v Ljubljani, kjer je nastopilo več sto telovadcev, osvojil 47. mesto.

Ukvarjal sem se tudi z balinanjem, fotografiranjem, bil pri tamburaših...

Kako pa sedaj?

»Balinam še, toda zelo malo, ker se hitro utrudim. Je pa dovolj dela okoli hiše...

N. P.

Na uredništvo Delo—življenje smo dobili tole pismo. Zaradi zanimivosti in koristnosti ga objavljamo, čeprav ni podpisano

Slovenija—moja dežela, Alpina—moja tovarna

Slovenija—moja dežela. Verjetno je skoraj vsak od nas že slišal o tej akciji, s katero nas skušajo pripraviti do tega, da bi drugače gledali na našo lepo deželo, na okolje, na soljudi, da bi imeli drugačen odnos do stvari, ki nas obkrožajo in s katerimi živimo.

Kako pa je s tem v naši sredini? Najbrž vsi vemo, kakšna so stranišča v naših gostilnah, kakšna je ustrežljivost osebja v naših trgovinah in kakšen odnos imamo do sokrajanov. Torej nimam namena govoriti o splošni kulturi v našem kraju, čeprav tudi to ne bi bilo odveč.

Spregovoriti velja o naši kulturi v tovarni in našem odnosu do stvari tu, kjer preživljamo tretjino svojega časa.

Cistoča?! Poglejmo malo okoli sebe. Dvorišče; smeti, material (uporaben in neuporaben), razni kartoni, les, material ki bolj sodi na odpad... Ali imamo doma tudi takšno dvorišče? Tujci, ki prihajajo k nam verjetno ne občudujejo posebno takega našega smisla za lepoto in red.

Potem dvorišče za glavno stavbo—med montažo in plastiko; če že sami ne moremo pospraviti—pokličimo smetarje ali Dinos. Je pač vse naše—tudi smeti so.

Ali ne bi bilo lepše, ko bi namesto smeti imeli zelenico in klopce za počitek?

V nekaterih proizvodnih prostorih je red. Poglejmo pa v plastiko in še kam. Ali nam ni nič nerodno, ko kakšen »od zgoraj pripelje tujce, ali, ko pridejo obiskovalci z organiziranimi izleti na ogled in se hvalimo, kaj vse pri nas znamo narediti? Res smo pridni in delovni, toda ali nam res nič ni mar, v kakšnem

okolju delamo? Ali imamo tak red tudi doma?

Pa stranišča. Majhni lijaki, umazane brisače, vse polito...

Ali bi bil res tako velik strošek, če bi vgradili držala za papirnate brisače?

Pa še higiensko bi bilo. Včasih so rekli, da je stranišče ogledalo hiše ali stanovanja, če bi sodili po naših straniščih, bi slabo mislili o nas.

Najbrž imamo občutek, da v tovarni nekdo za nami pospravlja—doma moramo namreč sami. Tukaj pa bi lahko vsaj vsak za seboj.

Nekateri prostori imajo na oknih zavese. Že barva ni vesela. Pa če bi vsaj bile čiste in oprane. Doma si znamo urediti prostor, da je prijeten za bivanje—in v tovarni je škoda vsakega dinarja za ureditev takšnih stvari, ki vplivajo na dobro počutje med delom. V drugih tovarnah—in tudi čevljarstvih, imajo prostore urejene, pa sicer ne dosegajo takšnih poslovnih rezultatov kot mi.

In kakšen odnos imamo do sodelavcev?

Ali smo prijazni, ustrežljivi, prijateljski in pripravljeni pomagati in razumeti drug drugega? Ali pa pri sodelavcih iščemo napake in »opravljamo?

Zamislimo se in se vprašajmo: Kaj jaz lahko naredim za naše okolje, za boljše počutje in lepše delovne pogoje, za boljše razumevanje med sodelavci?

Smisel tega pisanja ni kritika temveč spodbuda za boljši jutri, da bi lahko s ponosom rekli znancu ali tujcu:

to je naša tovarna, v njej in za njo živimo.

Toliko v premislek.

Težave v montaži šal

Ne samo športno, tudi delovno tekmovanje čevljarjev

Na pobudo Republiškega odbora sindikata dejavnosti je Peko sredi septembra organiziral prvo delovno tekmovanje čevljarjev Slovenije. Udeležba ni bila najštevilnejša, prijavilo se je le 42 tekmovalcev za izdelavo moške in ženske obutve. Tekmovanje je potekalo v petih disciplinah, in sicer teoretični in praktični del.

Samo domačin tekmovanja Peko je imel obe kompletni ekipi, za izdelavo moške in ženske obutve. Ostale delovne organizacije, ki so se tekmovanja udeležile, so imele ekipe le za izdelavo ženske obutve. Tudi Alpino je zastopala ekipa za izdelavo ženske obutve: Janez Vehar—modelir, Štefan Burjek—sekanje spodnjih delov, Janez Logar—sekanje zgornjih delov, Cilka Bohinc in Gabrijela Tavčar—šivanje, Mitar Perić in Dragan Gligorević—montaža.

V teoretičnem delu tekmovanja, ki je bilo najprej, so tekmovalci odgovarjali pismeno na vprašanja iz samoupravljanja, varstva pri delu in prakse. Tekmovalci so se potem preselili v proizvodne prostore. Imeli so nekaj minut časa za ogled in pravo strojev, na katerih so potem delali. Marsikdo se je otepal tudi treme, kot na vsakem tekmovanju.

Domači so bili tudi zelo hitri, saj so delali na svojih strojih, že pred tekmovanjem pa so imeli interno preizkušnjo. V vseh disciplinah so bili med najboljšimi. Kljub temu za naše tekmovalce lahko rečemo, da so dosegli dobre rezultate, še posebno, ker se za tekmovanje niso pripravljali. To je nekoliko škodovalo Gligoreviću in Periću, ki sta teoretični del odgovorila 100%, v proizvodnji pa jima je gumiranje delalo nekaj težav, ker na svojem delovnem mestu tega ne

delata. Lahko bi se uvrstila še boljše.

Po končanem tekmovanju in razglasitvi je bil še kulturni program. Republiški odbor in vodje ekip iz posameznih delovnih organizacij pa smo se dogovorili kdo bo zastopal Slovenijo na zveznem tekmovanju od 17. do 19. oktobra v Zemunu.

Ekipa za izdelavo moške obutve bo iz Peka, razen sekanje spodnjih delov iz TUS Slovenj Gradca.

Tako bodo na zvezno tekmovanje odšli naslednji naši delavci: Cilka Bohinc, Gabrijela Tavčar, Mitar Perić in Dragan Gligorević. Veliko uspeha jim želimo!

In še nekaj rezultatov iz Tržiča

Modeliranje:

	točk
1. Vesna Preisinger—Peko	665
2. Janez Vehar—Alpina	494

Sekanje zgornjih delov

1. Marta Šebat—Planika	643
2. Štefan Burjek	592

Šivanje zgornjih delov

1. Majda Brumen—Peko	1530
3. Cilka Bohinc—Alpina	960
4. Gabrijela Tavčar—Alpina	960

Sekanje spodnjih delov

1. Martin Florjančič—Peko	633
3. Janez Logar—Alpina	529

Montaža

1. Drago Grgoraš—Peko	1365
4. Mitar Perić—Alpina	1127
5. Dragan Gligorević—Alpina	1127

Skupno ženska obutev:

1. Peko	7433
2. Alpina	5689
3. Planika	5057

Srečko KAVČIČ

Albin Velkaverh je odšel

Albin je kot visokokvalificiran delavec delal v Alpini od leta 1950, v montaži. Leta 1971 je postal mojster, nato pa je vodil delo v finišu.

Od leta 1981 do upokojitve leta 1983 pa je vodil izmeno v montaži šal.

Zahrbtna bolezen mu je onemogočila nadaljnje delo in kljub trdni volji je prejšnji mesec klonil za vedno.

Ohranili ga bomo v lepem spominu.

Obisk pri zamejskih Slovencih

Delavci lokalne radijske postaje Žiri so sredi septembra obiskali slovenske prosvetne delavce na Občinah. S tem so vrnil obisk in kulturno poslanstvo, s katerim so nas počastili preteklo sezono gledališčniki in drugi prosvetni delavci iz Občin pri Trstu, ko so gostovali v Skofji Loki in Žireh.

Sodelavci in novinarji Radia Žiri so si ogledali najprej slovensko radijsko postajo na Občinah pri Trstu, ki ima svoj studio v zasebni hiši in oddaja nepretrgoma 24 ur na dan. Njegov program na frekvenci 90,6 Mhz, 98,8 Mhz in 99,1 Mhz se dobro sliši tudi v Ljubljani. 40 radijskih sodelavcev in novinarjev dela ves čas popolnoma brez honorarja, stroške pa krijejo z objavo reklam in prostovoljnimi prispevki. Oblasti jim ne dajejo nikakršne podpore, nasprotno, če bi le mogli, bi jim onemogočili delovanje.

Gostitelji so nas popeljali na griček Repentabor (418 m nadmorske višine), s katere je lep pogled na slovenske vasi pod njim tu in onstran meje do tržaškega zaliva. Repentabor je utrjeno gradišče s cerkvijo, kamor so se pred Turki zatekli Slovenci iz naselja pod gričkom. Gradišče je bilo utrjeno že tudi v rimski dobi in še prej, saj je spodaj potekala važna in najkrajša pot v Vipavsko dolino, kamor vodi cesta in železnica, ki pa je zaradi državne meje izgubila svoj pomen in je Jugoslavija zgradila nov obvoz med Sežano in Stanjelom. Cerkev je trenutno v obnovi. Ob sosednji stavbi je postavljena glavna oddajna postaja slovenskega radijskega programa radia Občine.

Radijski delavci in novinarji občinske radijske postaje Skofja Loka so obiskali tudi Prosvetno društvo na Občinah, ki je 1968. leta praznovalo svojo stoletnico obstoja. Njihovo delovanje je prekinilo samo fašistično divjanje med obema vojnoma, ko so fašisti požgali Narodni dom v Trstu in onemogočili delo tudi drugih slovenskih kulturnih domov in društev.

Prosvetno društvo »Tabor« je prevzelo po treh vojni tudi ime znanega rodoljuba Pina Tomažiča, ki so ga fašisti skupaj s somišljeniki ustrelili na bližnjem vojaškem strelišču. Fotografije ustreljenih rodoljubov sedaj krasijo stene čitalnice društva.

Društvo ima več sekcij od prosvetno kulturnih do športnih. Zelo delavna je dramska sekcija, čitalnica, pevski zbor in še druge dejavnosti, nogometaši in odbojkarji se kosajo z najboljšimi italijanskimi klubi, kotalkarji pa so sploh najboljši v Italiji. Pri tem pa ne smemo pozabiti na njihovo folkloro in ohranjanje narodnih običajev.

Kljub lepemu vходу v Prosvetni dom iz glavne ulice, oblasti ne dovolijo uporabljati tega vхода za javnost, kar je dokaz diskriminacije proti Slovencem. Zato morajo Slovenci uporabljati vhod z zadnje strani.

Kulturnim in športnim uspehom Slovencev zavidajo protislovensko usmerjeni skrajneži, ki poskušajo ovirati njihovo delovanje in skrunijo slovenske spomenike in napise. Slovenci na Občinah, ki v večini kljubujejo raznarodovalni politiki in stojijo na braniku slovenstva se zavedajo, da le ekonomsko močni in enotni lahko kljubujejo ter obdrže svoj jezik in narodnost. Zavedajo se, da pripadajo matični domovini, od katere so jih odrezale le politične spletke v pohlepu in nasilju nad malimi narodi.

Ivan REVEN

Predstavljamo vam Pero Raca zvezni sodnik

Pera poznajo mnogi Žirovci še od takrat, ko se je v Žireh učil za čevljarja. Bil je popularen kot športnik nogometaša, pa tudi med dekleti ni bil neznan...

Pa šalo na stran; postal je poslovodja v Travniku, ob tem pa je napredoval kot športnik, saj je od leta 1960-70 igral v zvezni ligi pri beograjskem Radničkem, ob koncu pa pri banjaluškem Borcu.

Po uspešno končani karieri nogometaša pa je leta 1972 opravil izpit za sodnika; leta 1976 pa še izpit za zveznega sodnika. Skupaj je do sedaj sodil okoli 450 tekem, od tega 8 v zvezni ligi.

»Sojenje tekem v drugi zvezni ligi je zelo odgovorna naloga«, je pripovedoval Pero. »Vedno skušam biti pošten in objektiv. Doživel sem že tudi poskus podkupovanja...»

Moja ambicija je seveda, da bi sodil tekme prve lige, za kar imama precej možnosti, saj me dobro ocenjujejo.«

Na srečanju treh dežel na tromeji je spregovorila tudi republiška sekretarka za turizem Milica Mitič. Zbralo se je blizu 10.000 ljudi, med njimi je bilo tudi 60 Žirovcev

Srečanje prebivalcev treh dežel na Peči

Že več let se prebivalci treh dežel Gorenjske, Koroške in Julijske krajine srečujejo na tromeji. Pozimi je to povezano s smučarskim tekom treh dežel, jeseni v septembru pa je tu pohod in srečanje prebivalcev treh dežel.

Letos se je tega srečanja udeležilo 10.000 ljudi. Vreme je bilo letos zelo naklonjeno, za razliko od prejšnjih let, ko je malce nagajala megla in droben dež. Od tu je lep razgled na vso Ziljsko dolino do Beljaka in dalje proti dolini Drave. Dobro so tudi vidni vrhovi Julijcev ter Karnskih in Ziljskih Alp.

Slovenci so prišli na tromejo peš kot pravi planinci, večina obutih v gozdarje. Večina drugih udeležencev iz Julijske krajine in Koroške pa se je pripeljala iz Podklostra do športnega hotela na avstrijski strani s sedežnico, od kod se je vila na vrh tromeje procesija ljudi. Avstrijci so na svoji strani tik ob jugoslovanski meji zgradili cel sistem smučarskih vlečnic in uredili smučišča.

Srečanje prebivalcev treh dežel organizirajo vsako leto turistični delavci in župani Kranjske gore, Trbiža in Podklostra. Vedno pripravijo tudi bogat in športni program. Gostinci vseh treh dežel postavijo tudi paviljone za hrano in pijačo, avstrijski gasilci izpod Podklostra pa pripeljejo vodo v gasilski cisterni, v najbolj strme predele pa z gasilskim avtomobilom.

Zanimivo je, da se ljudje treh jezikov poskušajo sporazumeti, če si pri tem pomagajo z rokami ali nerodnimi besedami, to nikogar ne moti. Ko si ob osvežitni pijači še nazdravijo ni nobene razlike, saj po vseh žilah teče enaka kri, zavedajoč se, da so nam le politični špekulanti krojili državne meje in nasilno vsiljevali svojo govornico.

Največja gneča je seveda bila

na jugoslovanski strani, kjer je gorenjski narodnozabavni ansambel igral vesele poskočne vrže, da so se mladi plesalci nemoteno zavrteli kar po travi. Tudi jedača in pijača je bila na naši strani polovico cenejša.

Po kulturnem športnem programu so si turistični delavci in župani treh obmejnih občin v slavnostnem delu izmenjali zdravice in želje po nadaljnjem sodelovanju in poddelili pokale najboljšim športnikom.

Med številnimi udeleženci iz Gorenjske je bilo letos tudi okoli šestdeset žirovskih planincev. Med njimi je bilo največ čevljarjev, ki so kaj hitro opazili, da so med slovenskimi planinci prevladovali gozdarji, med tem ko so si italijanski in avstrijski udeleženci privoščili lažje vzpon in spust s sedežnico in so bili zato obuti v lažje planinske čevlje, svojevrstne italijanske ali avstrijske izdelave.

Vsekakor je vsakoletno zimsko in jesensko srečanje na tromeji vspodbuda za prijateljsko sodelovanje med narodi.

Ivan REVEN

Dopisujte

Gasilski dom v Račevi tik pred otvoritvijo

Še štiri milijone dinarjev za boljšo požarno varnost

Gasilsko društvo v Račevi kmalu v novem domu

Priprave za gradnjo so stekle že lani, letos pa so v Račevi začeli za delo in dom je sedaj tik pred vselitvijo.

»Se spomladi smo imeli komaj 50.000 din« je pripovedoval predsednik gasilskega društva Račeva Franc Lukančič, potem pa je krajevna skupnost Žiri namenila za dom 3 milijone din, občinska gasilska zveza pa 2,3 milijona. Pri zavarovalnici smo dobili 1,3 milijona din, od tega 1 milijon kredita, ostalo pa kot dotacijo.

Vaščani so tudi veliko prispevali (tu mislim na vaščane Rače-

ve in Žirovskega vrha), ki so v materialu in denarju prispevali skupno okoli 2 milijona dinarjev. Poleg tega je bilo opravljeno okoli 2000 prostovoljnih delovnih ur».

Pri gradnji doma je sodeloval tudi Tehnik iz Škofje Loke, ki je dogradil dom do strehe brez ostrešja. Tudi sicer so naleteli tu na veliko razumevanje in pomoč.

Od tu naprej pa so račevski gasilci in drugi vaščani vse delali sami; ostrešje, instalacije, omet, fasada... Dobračevski gasilci so z deščicami obložili nadstropje, kar je predstavljalo nekakšno povračilo za usluge. V tem trenutku tečejo dela še znotraj, polagajo pode, urejujejo pročelje in okolico.

Kot vse kaže, bo dom lahko odprt okoli Dneva republike.

Toda, dom stoji, ni pa opreme, ni požarnega bazena; zato so se odločili, da bodo na pobočju 200 m nad domom zgradili zbirnik in požarni bazen, s 50 m³ vode, kar bodo s časom povezali s hidrantom, ki bo pred domom, kar računajo zgraditi do 14. julija prihodnje leto.

Dograditev doma, gradnja požarnega bazena in oprema, vse to skupaj bo stalo še okoli 4 milijone dinarjev.

Spet računajo na pomoč občinske gasilske zveze, oddelka za ljudsko obrambo in družbeno samozaščito in drugih, da bi dom res lahko služil temu za kar je bil zgrajen, saj hiša sama gasilec ne pomeni veliko.

Tudi žirovski gasilci obnavljajo svoj dom

Na Colu brez vode

Že od dopusta sem so na Colu praktično brez vode. Že v vročih poletnih dneh so morali gasiti žejo z radensko, ker je drobna cevka omogočila delo le v kuhinji. Po utrudljivem iskanju okvare so strokovnjaki vendarle odločili, kje je prišlo do napake in začeli s popravili.

N. P.

Dopisujte

S krajevnim praznikom dograjeno telefonsko omrežje

Več let trajajoča akcija za dograditev telefonskega omrežja se vendarle zaključuje. Odpravili smo se po poti strokovnjakov, ki so priključevali telefone v okolici Žirov in izvedeli marsikaj zanimivega. Ljudje v glavnem razumejo težave, ki jih imajo delavci PTT, vendar so vmes posamezniki, ki imajo nemogoče želje. Ugotavljamo lahko, da je izgradnja telefonskega omrežja za Žiri in okolico res izredno pomembna, kar pravzaprav spoznaš šele, ko se pogovoriš z ljudmi, ki telefon res potrebujejo.

Marija Mlinar iz Raven: najprej sem poklicala hčerko v Kamno Gorico

Stanko Knežević, Vlado Kovičič, Nada Obrenović, Vital Justin in Vladislav Kiderič na poslovodski konferenci

Majhni v svoji velikosti

»Hrvati imajo Hlebine, vi Slovenci imate Žiri«, lahko že kar pogosto slišimo. To pomeni, da so naši žirovski slikarji prav tako svetovno znani, kot so hlebinski...

Ali pa se tega res zavedamo? Če bi se, sodim, da ne bi prišlo do izjave enega izmed tujcev: »15 let že hodim v Žiri in šele danes sem izvedel, da imate tu slikarje«.

To kaže, da se premalo zavedamo, da našo ceno ne dviguje le tako ali drugače zarobljen čevljar, na tak ali drug način uporabljen vijak, tudi ne izdatna kosila ali utrudljive večerje, temveč prav tisto, kar je najbolj naše.

To pa je skrbno izdelan čevljar, okusno oblikovan izdelek, spoštovanje ljudi in dogovorov z njimi in seveda naša, žirovska kultura. To pa je predvsem pred vsemi drugimi (naj mi ne zamerijo prizadevni pevci in vrli godbeniki), čipka in žirovska slika. To je tisto, s čimer se res lahko pohvalimo pred vsem svetom.

Toda ali to delamo: ali naši komercialisti in drugi, ki prihajajo v stik s svetom, na to pomislijo? Ali nas tujci sploh poznajo, saj mnoge nismo pekljali niti na Goropeški grič, še manj pa v muzej ali galerijo...

Nejko Podobnik

Za mrliško vežico so darovali

Marija Novak, Dražgoška 7, 9000.- din ob smrti matere Pavle Loštrek, kar so prispevali sorodniki in sosedeje.

Popravek

V prejšnji številki smo predstavili prisotne člane prvega delavskega sveta (str. 14 sl. 2). Napisali smo, da so se slavnostne seje udeležili: Leander Mlinar... Gre seveda za Leandra Kavčiča. Opravičujemo se.

Morda še pojasnilo mlajšim delavcem

Prvi člani delavskega sveta so bili: Miloš Mlinar, predsednik, člani pa Blaž Bogataj, (Prebečkov), Adolf Pečelin, Ivan Poljanšek (Johan Štefanov), Stanko Likar (pravkar umrl), Jožefa Kavčič (prav tako umrla pred dobrim mesecem), Leander Kavčič, Jože Žakelj (Pepe Balčkov), Pavel Kavčič in Franc Kavčič (oba Mrovčova), Polde Erznožnik (Koler), Pavel Kopač (Jakopicov), Julij Govekar, Ignac Naglič (Nagličev), Milan Poljanšek (Modrjanovcov), Slavka Šubic (sedaj Kralj), Alojz Gregorač (edini še dela v Alpini), Edvard Strlič, Alojz Filipič in Pavel Podobnik (Petelin iz Stare vasi).

»DELO — ŽIVLJENJE« je glasilo ALPINE, tovarne obutve Žiri, Strojarska ul. 2, n. sol. o., ki ima v svoji sestavi TOZD Proizvodno, TOZD Prodajo in Delovno skupnost skupnih služb. — Ureja ga uredniški odbor: Marija Albreht, Tatjana Dolenc, Milena Lukančič, Tatjana Mohorič, Helena Kavčič, Marjan Pišljarič, Anuška Kavčič — tehnični urednik, Nejko Podobnik — glavni in odgovorni urednik. — Izhaja mesečno, naklada 2200 izvodov. Fotografije: Brigita Zemljarič. Tisk: TK Gorenjski tisk, Kranj